

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕРЕЗІВСЬКЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ ОНПУ
ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ**

МАТЕРІАЛИ

**IV Міжнародної науково-практичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ
УКРАЇНИ»**

26-28 червня 2019 року, м. Одеса

Київ «Каравела» 2019

УДК 342.5 (477)

Збірник матеріалів IV Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання державно-правового розвитку України» містить тези наукових праць, у яких розглядаються: сучасний стан та перспективи розвитку національної правової системи України, реформи в сфері державного управління України в рамках вивчення міжнародного досвіду та розкриття вітчизняних реалій, трансформаційні процеси в сучасному українському суспільстві. Окремо увагу приділено фізичній культурі та спорту, здоровому способу життя як факторам формування сучасного соціуму в Україні. Також розглянуто філософський, історичний та культурологічний аспекти суспільно-політичного розвитку України. Не залишилася осторонь й державна інформаційна політика в нашій країні та шляхи її реалізації.

Редакційна колегія:

Марущак В. П. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державознавства і права Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України.

Білоусов О. С. – доктор політичних наук, професор кафедри міжнародних відносин та права Одеського національного політехнічного університету.

Кочорадзе О. Г. - доктор історичних наук, професор Грузинського Технічного Університету, заступник головного редактора Наукового журналу “ВЛАСТЬ И ОБЩЕСТВО (История, Теория, Практика)”.

Чістякова І. М. – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри міжнародних відносин та права Одеського національного політехнічного університету.

Гегечкорі О. В. – доцент, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України.

Семенов С. С. - канд. філос. наук, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України.

Прилуцька А. Є. - канд. філос. наук, проф. ХАІ, завідувач кафедри документознавства та української мови, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ».

Шевченко В. П. – директор Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії, відмінник освіти України.

Шевченко Г. О. – заступник директора з навчально-методичної роботи та міжнародних зв'язків Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії.

Кривдіна І. Б. – канд. істор. наук, доцент, доцент кафедри міжнародних відносин та права Одеського національного політехнічного університету (відповідальний секретар).

Моїсеєва Т. М. – канд. істор. наук, доцент кафедри міжнародних відносин та права Одеського національного політехнічного університету.

Бабіна В. О. – канд. політ. наук, доцент кафедри міжнародних відносин та права Одеського національного політехнічного університету.

Рецензенти:

Пахомова Т. І. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри регіональної політики та публічного адміністрування Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Оганісян М. С. – кандидат філософських наук, доцент кафедри публічного управління та регіоналістики Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Актуальні питання державно–правового розвитку України: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (26-28 червня 2019 р., м. Одеса). – К.: Видавництво «Каравела», 2019. – 184 с.

ISBN 978-966-222-978-3

Видавництво «Каравела», 2019

ЗМІСТ

Оборський Г. Сучасні проблеми створення та впровадження інноваційних та наукоємних технологій в Україні.....	7
Нестеренко С. Проблеми збалансування ринку праці та ринку освітніх послуг в Україні.....	10
СЕКЦІЯ 1 «НАЦІОНАЛЬНА ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ, СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»	
Білоусов О., Гарнік О. Аналіз правового регулювання забезпечення права на мирні зібрання в Україні.....	13
Букач В. Правосвідомість і сучасна правова культура.....	16
Кривдіна І., Овчаренко Т. Використання міжнародного досвіду при впровадженні посади поліцейського офіцера громади в Україні, його правовий статус.....	18
Латишева В., Самолюк К. Нормативно-правове забезпечення права брати участь в управлінні державними справами, референдумах та виборах.....	22
Моїсеєва Т., Колесов Є. Реформи правоохоронної системи Грузії в працях українських дослідників.....	26
Саїнчин О. Необхідність визначення поняття «серійність злочину» та «злочинний промисел» у КПК України.....	30
Татакі Д., Міронова О. Адаптація законодавства України про авторське право та суміжні права до стандартів ЄС: проблеми та перспективи.....	33
Шарапанівський В. Законодавча та нормативна база України у галузі метрології.....	37
СЕКЦІЯ 2 «РЕФОРМИ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНІ РЕАЛІЇ»	
Kochoradze Otar. Collective management societies.....	39
Новак Г. Транскордонне співробітництво: проблеми, принципи, рівні...	43
Оганісян М. Довіра як нематеріальна цінність публічного управління...	46
Панченко Г. Вплив системних реформ в Україні на процес впровадження моделі багаторівневого управління регіональним розвитком.....	48
Пахомова Т. Щодо публічних службовців в контексті реалізації політики розвитку публічної служби.....	51
Рокотянська А. Взаємодія органів публічної влади в умовах децентралізації.....	53
Самофалов Р. Впровадження Європейських стандартів доброчесності у політику формування публічної служби України.....	56
Скурчак Т. Ціннісні девіації публічної служби в галузі охорони здоров'я.....	61
Фальковський А., Махненко Д. Правові основи обмеження доступу до інформації в публічному адмініструванні.....	64

СЕКЦІЯ 3 «ДЕРЖАВНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»

Воробйова Г. Правові засади жіночих нагород в Україні у ХХ-ХХІ ст. ст.....	66
Кара Є. Нормативно-правова регламентація домашнього насильства.....	69
Морозенко А. (Науковий керівник - Татакі Д.) Соціальна робота з сім'ями, що виховують дитину з синдромом Дауна.....	72
Огречук Ю. (Науковий керівник - Татакі Д.) Профілактика гемблінгу у студентському середовищі.....	76
Ozernuk Ganna, Ivanchenko Nikita. Origins of health insurance.....	80
Прилуцька А. Аксіо-корелювання соціогуманітарного знання в сучасному соціокомунікативному просторі.....	81

СЕКЦІЯ 4 «ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ ТА ДЕРЖАВІ, ЇХНІЙ ЗВ'ЯЗОК ЗІ СВІТОВИМИ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ»

Бабіна В. Захист прав людини на сприятливе навколишнє середовище в міжнародному праві.....	84
Бабіна В., Циганова К. Питання про класифікацію форм держави.....	88
Гайтан В., Світличний Г. Права людини: плюралізм інтерпретацій.....	91
Зірчак Г., Мариморич Ю. Міжнародні документи щодо забезпечення рівних прав і можливостей жінок та чоловіків.....	93
Чебан М. (Науковий керівник – доц. Озернюк Г.) Історія створення і розвитку ООН.....	96
Chernov Tymofii. Trademark law treaty (TLT).....	97
Шарапанівський В. Розвиток машинобудівної галузі у сучасних умовах.....	99
Шевченко Б., Шевченко М. Становлення політичної системи в Україні.....	102

СЕКЦІЯ 5 «ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ, ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО СОЦІУМУ В УКРАЇНІ»

Зазимко Н., Мамедов Р. Физическая культура и спорт в учреждении высшего образования.....	104
Моднов Д., Петрусева Г. Значення фізичної культури в житті студентів.....	107
Моднов Д., Петрусева Г. Роль волейболу у системі фізичного виховання студентів закладів вищої освіти.....	111
Петелкакі В., Петелкакі В., Біллер П. Вплив плавання на здоровий спосіб життя.....	115
Петелкакі В., Петелкакі В., Біллер П. Готовність студентів до самоорганізації здорового способу життя засобами фізичної культури.....	119

Петелкакі В., Петелкакі В., Біллер П. Роль гімнастики у формуванні здорового способу життя.....	123
СЕКЦІЯ 6 «СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ, ІСТОРИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»	
Орловська А. (Науковий керівник – Грицюта О.) Суспільно-політичне та правове положення жінки в епоху європейського Середньовіччя.....	125
Семенов С., Гегечкорі О. Новітні релігії та їх вплив на свідомість людини.....	128
Федорова А. Будівництво старообрядницьких храмів на території України (за матеріалами ж. «Церковь», 1908-1910 рр.).....	130
СЕКЦІЯ 7 «ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»	
Gibinsky Lubomir. Information systems security.....	133
Колесов Є., Мельник С. Нормативно-правове підґрунтя організації конфіденційного діловодства в органах державної пенітенціарної служби України.....	136
Кубко В. Медіакультура в епоху розвитку інноваційних технологій.....	143
Кубко В., Марущак Д. Комунікативні стратегії розвитку компаній/брендів.....	146
Кудлай І. Інноваційні технології у системі сучасного освітнього процесу.....	149
Кудлай Т., Кудлай І. Сучасні інформаційні технології та оздоровчий фітнес.....	153
Панькевич О. Нормативно-правова документація працівників ЗМІ: етичний аспект.....	156
Сікорська В., Блінська Ю., Колесов Є. Сучасні умови становлення інформаційно-комунікативної компетентності фахівця.....	158
Татакі О., Катранюк І. Нормативно-правові засади функціонування системи електронного документування в Україні.....	163
Татакі О., Кіпер І. Нормативно-правовий аспект забезпечення захисту інформації на підприємстві.....	167
Татакі О., Колесов Є. Роль інформаційного забезпечення в управлінні компанією.....	170
Татакі О., Плахута М. Режимно-секретна діяльність щодо охорони державної таємниці в Україні.....	174
Чістякова І., Науменко М. Правове регулювання захисту персональних даних дітей в Інтернет середовищі.....	178
Яковлєв І. Про деякі аспекти впливу Конгресу української інтелігенції щодо інформаційної політики України.....	181

СЕКЦІЯ 1

НАЦІОНАЛЬНА ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ, СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Білоусов О.

докт. політ. н., професор кафедри міжнародних відносин та права

Гарнік О., студент

Одеський національний політехнічний університет

(Одеса, Україна)

АНАЛІЗ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА МИРНІ ЗІБРАННЯ В УКРАЇНІ

Аналіз останніх суспільно-політичних подій в Україні ілюструє значне загострення та поляризацію суспільних поглядів, що актуалізує дослідження правового регулювання громадської участі громадян та реалізації ними права на мирні зібрання.

Стаття 39 Конституції України гарантує свободу мирних зібрань, і влада загалом поважала це право [1]. Фактично, відносини щодо реалізації закріпленого Конституцією України права громадян зібратись мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації не мають належного вітчизняного правового регулювання, ст. 39 Конституції України є єдиною правовою нормою, що регулює право громадян на мирні збори.

При цьому, в Україні ратифіковано Європейську Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод, стаття 11 якої захищає свободу мирних зібрань [8].

За відсутності правового регулювання процедури мирних зборів у практичній діяльності органів виконавчої влади та судовій практиці використовуються Указ Президії ВР СРСР «Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій в СРСР» від 28 липня 1988 року [6] та рішення Конституційного суду України «Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Міністерства внутрішніх справ України щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 39 Конституції України про завчасне сповіщення органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування про проведення зборів, мітингів, походів і демонстрацій (Справа щодо завчасного сповіщення про мирні зібрання) [9].

Окремі аспекти щодо організації та проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій врегульовано статтями 182, 183 Кодексу адміністративного судочинства України.

Так, стаття 185-1 Кодексу «Про адміністративні правопорушення» встановлює адміністративну відповідальність за порушення порядку організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій. Адміністративна відповідальність передбачена також і для посадових осіб.

Стаття 185-2 Кодексу «Про адміністративні правопорушення» передбачає, що надання посадовими особами для проведення з порушенням встановленого порядку зборів, мітингів, вуличних походів або демонстрацій приміщень, транспорту, технічних засобів або створення інших умов для організації і проведення зазначених заходів – тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Відповідно до ч.1 статті 183 Кодексу організатор (організатори) зборів, мітингів, походів, демонстрацій чи інших мирних зібрань мають право звернутися до адміністративного суду за місцем проведення цих заходів із позовною заявою про усунення обмежень у реалізації права на мирні зібрання з боку органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, повідомлених про проведення таких заходів [3].

Отож, маємо правовий нонсенс, оскільки самого унормованого порядку організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій не має, а відповідальність за його порушення передбачено.

Кримінальна відповідальність встановлена у випадку, якщо мирне зібрання втратило свій мирний характер і переросло у масові заворушення.

Так, стаття 294 Кримінального кодексу передбачає відповідальність за організацію масових заворушень, що супроводжувалися насильством над особою, погромами, підпалами, знищенням майна, захопленням будівель або споруд, насильницьким виселенням громадян, опором представникам влади із застосуванням зброї або інших предметів, які використовувалися як зброя, а також – за активну участь у масових заворушеннях [4].

Статтею 340 Кримінального кодексу України передбачено, також покарання за «незаконне перешкоджання організації або проведенню зборів, мітингів, походів і демонстрацій» [4].

В Україні вже було декілька спроб врегулювання мирних зборів та розроблено декілька законопроектів, які мали на меті визначити процедурні питання проведення мирних зборів, зокрема – проект Закону № 0918 від 12.12.2012 р. «Про порядок організації і проведення мирних заходів» (ініціатор проекту Тимошенко Ю.В.) [7], проект Закону № 2508а від 04.07.2013 р. «Про свободу мирних зібрань» (ініціатор проекту – Шевченко А.В. та інші). Однак, на сьогодні жоден із них не був прийнятий.

Відповідно до підпункту 3 пункту 1 «а» статті 38 Закону України «Про місцеве самоврядування», до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить вирішення відповідно до закону питань про проведення зборів, мітингів, маніфестацій і демонстрацій та ін. [5].

Отже, аналіз сучасного стану правового регулювання права на мирні зібрання свідчить, що найбільшою проблемою забезпечення відповідного права є відсутність спеціального закону, який би визначив порядок та процедуру проведення мирних зборів, чітко визначив повноваження органів місцевого самоврядування та правоохоронних органів, як до – так і під час проведення мирних зібрань.

Натомість, захистити право на мирні зібрання в судах загальної юрисдикції громадяни України не мають можливості, оскільки за відсутності правового регулювання права на мирні зібрання та керуючись застарілим нормативно-правовим актом, суди виносять необґрунтовані та неправомірні рішення.

Література:

1. Конституція України [Текст] : станом на 02 верес. 2014 р. : (відповідає офіц. текстові). - Київ : Правова єдність : Алерта, 2014. - 94 с.
2. Про свободу мирних зібрань: Проект Закону України № 2508-а від 04.07.2013. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=47751 (дата звернення 25.05.2019)
3. Кодекс про адміністративні правопорушення: Кодекс України від 07.12.1984 № 8073-Х (Редакція від 06.02.2015). URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення 25.05.2019)
4. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL: zakon.rada.gov.ua/go/2341-14 (дата звернення 25.05.2019)
5. Про місцеве самоврядування в Україні: Закону України від 21.05.1997 280/97-ВР. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80> (дата звернення 25.05.2019)
6. Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій в СРСР: Указ Президії ВР СРСР від 28.07.1988, № 9306-XI URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v9306400-88> (дата звернення 25.05.2019)
7. Про порядок організації і проведення мирних заходів: проект Закону України № 0918 від 12.12.2012 р. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=44969 (дата звернення 25.05.2019)

8. Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р., Першого протоколу та протоколів N 2, 4, 7 та 11: Закон України № 475/97-ВР від 17.07.97 // Відомості Верховної Ради (ВВР).-1997. - №40. – Ст. 263.
9. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Міністерства внутрішніх справ України щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 39 Конституції України про завчасне сповіщення органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування про проведення зборів, мітингів, походів і демонстрацій (справа щодо завчасного сповіщення про мирні зібрання) : Рішення Конституційного суду України від 19.04.2001, № 4-рп/2001. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v004p710-01>(дата звернення 25.05.2019)

Букач В.

к. і. н., приват-професор кафедри кафедри всесвітньої історії та методології науки, Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського (Одеса, Україна)

ПРАВОСВІДОМІСТЬ І СУЧАСНА ПРАВОВА КУЛЬТУРА

Правова свідомість представляє собою синтезоване сприйняття комплексу соціокультурної та правової реальності, яке є складною системною освітою, у склад якої входять уяви індивідів про право, правові ідеї і теорії, ціннісно-нормативні орієнтації, соціально-правові установки. Системоутворюючим фактором, серцевиною правової свідомості є соціально-правові установки, які обумовлюються станом культурно-цивілізаційної реальності.

Як форма індивідуальної та суспільної свідомості правова свідомість відображає правову дійсність у формі юридичних знань і оціночних відносин до права й практики його реалізації, правових установок та ціннісних орієнтацій, які регулюють поведінку людини в юридично значущих ситуаціях. Правова свідомість на всіх рівнях її прояву володіє активною, творчою перетворюючою силою. Її активність проявляється, по-перше, в тому, що вона віддзеркалює соціально-правову дійсність завжди вибірково; по-друге, її активність реалізується у практичній діяльності людей, коли правосвідомість виступає як реальна сила, яка має суттєвий вплив на розвиток всього культурно-історичного та цивілізаційного процесу.